

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců
Lubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše ve věci

žalobce: A. B.

proti

žalovanému: doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
služební orgán
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže
sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2023, sp. zn. ÚOHS-05879/2023/160,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2023, sp. zn. ÚOHS-05879/2023/160, **se ruší**
a věc **se vrací** žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč
ve lhůtě 8 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem sporu je vytknutí nedostatků žalobci ve službě podle § 88 odst. 3 zákona č.
234/2014 Sb., o státní službě (dále „služební zákon“), ze strany představeného.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Písemnou výtkou ze dne 9. 2. 2023 byly žalobci představenou písemně vytknuty nedostatky ve službě podle § 88 odst. 3 služebního zákona. Ze záznamu o seznámení státního zaměstnance s výtkou ze dne 6. 3. 2023 vyplývá, že mu byla tohoto dne výtka předaná za přítomnosti představené a jednoho dalšího zaměstnance Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále „Úřad“).
3. Výtka reaguje na projevy žalobce ve dnech 1. 2. 2023 až 3. 2. 2023 v návaznosti na oznámení představené zaměstnancům o náhlém úmrtí kolegy ze stejného odboru, kde pracoval i žalobce. Žalobci jsou vytýkány jeho ústní a písemné projevy k osobě zesnulého a k organizačnímu zajištění účasti okruhu nejbližších kolegů na pohřbu zesnulého. Ve výtce jsou označeny za nezdvořilé a netaktní. Toto jednání vyložila představená jako porušení povinnosti státního zaměstnance podle § 77 odst. 1 písm. n) služebního zákona a § 77 odst. 1 písm. t) služebního zákona ve spojení s čl. 5.1.1, 5.1.2 a 5.5.1 organizační směrnice Etický kodex Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže OS 33/2021, ve znění účinném od 17. 12. 2021.

III. Argumentace žalobce

4. V žalobě ze dne 6. 4. 2023 žalobce namítá, že při vytýkání nebyly respektovány záruky spravedlivého procesu: nebyl podrobně seznámen s povahou a důvodem obvinění, jakákoli obhajoba mu byla při ústním vytknutí znemožněna. Služební orgán nezjišťoval stav věci, o němž nebyly dány důvodné pochybnosti, nebyl veden spis, nebyl sepsán protokol, žalobce nebyl informován o ukončení shromažďování podkladů. Dále nebyla respektována procesní práva žalobce: jeho právo na seznámení se s obsahem protokolu, právo na podepsání protokolu, na uvedení důvodů eventuálního odepření podpisu a na zaznamenání přímo do protokolu eventuálních námitek proti jeho obsahu. Nebylo respektováno jeho právo navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy.
5. Vedle toho nebyly respektovány zásady činnosti správních orgánů: byly činěny nedůvodné rozdíly při vyřizování drobných nedostatků ve službě.
6. Současně žalobce upozorňuje, že výtka je věcně nesprávná, a tedy nezákonná. Popis deliktního jednání neumožňuje ve smyslu *ne bis in idem* objektivně seznat, které konkrétní jednání naplnilo kterou skutkovou podstatu a které nikoli. Výklad blanketních skutkových podstat nebyl podle něj vyložen *in dubio pro mitius*, ačkoli jsou definovány neurčitými pojmy umožňujícími nejrůznější výklady.
7. Jednání, které je žalobci kladeno za vinu, vůbec nenastalo. Žalobce cítí, že nebyl trestán za deliktní jednání, ale za jednání, které není trestné. Jeho jednání je definováno nejasně a neurčitě. Představená buď sprostě lhala o faktu „*máme už bobužel obsazená obě auta*“, nebo ne. Byl obviněn, uznán vinným a potrestán (pravděpodobně) i na základě explicitní „*sprosté*“ lži představené: „*máme už bobužel obsazená obě auta*“, jež nebyla nikdy objasněna z hlediska pravdy.
8. Žalobce závěrem dodává, že se cítí být cílem odvetných opatření ze strany služebního orgánu a představených.

IV. Argumentace žalovaného

9. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Předesílá, že žalobce podepsal žalobu kvalifikovaným elektronickým podpisem, přestože držitelem kvalifikovaného certifikátu, na němž je elektronický podpis založen, je zaměstnavatel žalobce, nikoliv on sám. Žalobce byl proto oprávněn k jeho použití pouze za účelem plnění svých služebních povinností. Zákaz použití pro soukromé účely vyplývá z čl. 5.12.3 Spisového řádu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Protože žaloba není služební věcí, jedná se o osobně motivovaný zájem žalobce, mělo by být na žalobu pohlíženo jako na žalobcem nepodepsanou.
10. Dále žalovaný uvádí, že k dané věci nevedl samostatný spis, písemná výtka i další podklady a úřední záznam byly založeny do osobního spisu žalobce jako samostatný dokument.
11. Žalovaný upozorňuje, že institut výtky drobných nedostatků při výkonu služby umožňuje postihovat jednání, které sice formálně naplňuje znaky kárného provinění, ale nedosahuje intenzity kárného provinění. To znamená, že nedošlo k naplnění materiálního znaku kárného provinění. Vytknutí drobných nedostatků ve službě představuje spíše upozornění na to, že jednání státního zaměstnance je nesprávné. Výtka tak signalizuje vadu v chování nebo postupu státního zaměstnance, jejíž případné opakování (či jiný drobnější nedostatek) povede k vyvození přímé kárné odpovědnosti, a tedy k zahájení kárného řízení. Výtka tedy nemá primárně sankční charakter, ale plní spíše funkci preventivní. Výtku tak lze považovat za jakýsi manažerský nástroj sloužící k řešení méně závažných kárných provinění, jak je zřejmé např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 173/2015-31 ze dne 27. 11. 2015.
12. Mezi zákonem stanovené povinnosti státního zaměstnance patří zachovávat pravidla slušnosti vůči představeným, ostatním státním zaměstnancům, zaměstnancům Úřadu, všem státním zaměstnancům by měly být vlastní. Jednání žalobce bylo jednoznačně mimo rámec přijatelného a mělo výrazný vliv na pracovní prostředí, které by jinak mělo být založeno na vzájemné vstřícnosti a pozitivním rozvíjení mezilidských vztahů. Představená se nikdy na jí řízeném útvaru nesetkala s chováním, které bylo žalobci vytýkáno. Na základě okolností daného případu představená rozhodla o udělení písemné výtky podle § 88 odst. 3 služebního zákona za nedostatky ve službě podrobněji popsané v písemné výtce. Je v ní uvedeno, jaké jednání žalobce bylo shledáno jako porušující služební kázeň a v čem spočívaly drobné nedostatky ve službě. Skutek, který byl předmětem písemné výtky, je v ní dostatečně přesně vymezen, a také z ní plyne, které zaviněné jednání žalobce je považováno za vytknutý nedostatek ve službě.

V. Ústní jednání konané dne 25. 6. 2024

13. Ve věci proběhlo dne 25. 6. 2024 na žádost žalobce ústní jednání podle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Žalovaný se k jednání nedostavil.
14. Žalobce setrval na svém stanovisku. Soud k jeho návrhu provedl důkaz pěti svazky listin. Svazek označený číslem 0 – Důkaz prvotní odvetnosti ze dne 1. 7. 2021, nadepsaný „Vyvrácení lživých obvinění v nepravdivé výtce služebního orgánu a ohrazení proti nezákonnému postupu služebního orgán“, obsahuje kritickou reakci žalobce na výtku jemu doručenou dne 28. 6. 2021. Svazek listin označený číslem 1 – Prima facie „Důkaz“ odvetnosti, obsahuje Podnět k zahájení kárného řízení podle § 94 zákon o státní službě podávaný služebním orgánem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 7. 2022 podepsaný služebním orgánem, spolu s příloženými třemi e-maily od žalobce a jednoho vyjádření Mgr.

T. S. z personálního oddělení Úřadu. Třetí svazek listin označený číslem 2 – Prima facie „důkaz“ odvetnosti (hájitelné tvrzení – Pl. ÚS), obsahuje e-mail žalobce datovaný 30. 1. 2023 a adresovaný služebnímu orgánu s předmětem Lexoš navíc... Obsahem e-mailu je stížnost na všechny osoby, které porušily zákon o státní službě včetně Etického kodexu a kogentních ustanovení veřejnoprávních předpisů České republiky. Porušení zákona spatřuje žalobce v personální oblasti. Čtvrtý svazek listin označený číslem 3 – Prima facie „důkaz“ o „vyrábění přítěžujících okolností“, „odvetnost“, obsahuje Protokol o seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí, ÚOHS, 14. 6. 2023. Souvisí s kárným řízením vedeným proti žalobci. Pátý svazek listiny označený slovy Důkaz č. 5 obsahuje e-mail žalobce adresovaný služebnímu orgánu dne 9. 8. 2022 s předmětem „šotek“. Žalobce jím upravuje textové chyby ve svém dřívějším podání.

15. Soud neprovedl důkaz listinou označenou číslem 4 – „organizovaná skupina“, „odvetnost“. Obsahuje tři písemnosti žalobce určené kárné komisi II. stupně zřízené na Ministerstvu vnitra. Tímto důkazem má být prokázáno žalobcem vznesené obvinění na ústním jednání, že několik zaměstnanců Úřadu jednalo jako organizovaná skupina. Soud seznal, že tento důkaz nemá souvislost s předmětem řízení, proto ho neprovedl.

VI. Hodnocení věci soudem

16. Krajský soud se musí úvodem zabývat otázkou řádného podání správní žaloby, kterou ve svém vyjádření vznesl žalovaný. Žalobce podle něj nebyl oprávněn žalobu podepsat elektronickým podpisem vydaným jeho zaměstnavatelem, Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Krajský soud při posouzení podání v elektronické formě vychází z příslušné právní úpravy a judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalobce podepsal žalobu kvalifikovaným elektronickým podpisem podle § 5 písm. a) zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, jímž činí úkon „veřejnoprávní podepisující“. Soudu ji pak zaslal ze svého e-mailového účtu vytvořeného vysokou školou Masarykova univerzita.
17. Není rolí krajském soudu, aby na půdorysu projednávané správní žaloby zkoumal oprávněnost užití kvalifikovaného elektronického podpisu a následky jeho možného zneužití k soukromým účelům zaměstnance orgánu veřejné moci. Judikatura Nejvyššího správního soudu v souvislosti s podáním v elektronické formě klade důraz především na jednoznačnost ověření identity podepisující osoby (rozsudek ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70). O identifikaci žalobce nemá krajský soud vzhledem k certifikátu užitého kvalifikovaného elektronického podpisu v kombinaci s univerzitním e-mailem pochybnosti, proto se může zabývat splněním dalších podmínek řízení a meritem věci.
18. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou dle § 65 odst. 1 s. ř. s. a ve lhůtě podle § 72 odst. 1 s. ř. s.
19. Pro pořádek soud uvádí, že písemná výtky podle § 88 odst. 3 služebního zákona je rozhodnutím správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s., a podléhá tak soudnímu přezkumu. Vyčerpání stížnosti dle § 157 služebního zákona se nepovažuje za podmínku přípustnosti žaloby proti výtce dle služebního zákona (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2021, č. j. 4 Ads 265/2020-49).
20. Co se týče pasivní legitimace, byť byly žalobci vytčeny drobné nedostatky ve službě jeho představenou v souladu s § 88 odst. 3 služebního zákona, žalovaným je služební orgán podle § 10 odst. 2 služebního zákona.

21. Přezkoumání písemné výtky podle názoru krajského soudu nebrání ani to, že ta se podle § 88 odst. 3 služebního zákona do osobního spisu zakládá na jeden rok a po této době se z osobního spisu vyřadí, což je nyní případ žalobce. Výtka totiž uplynutím této doby nebyla zrušena a předtím po dobu 1 roku byla založena do osobního spisu a po tuto dobu vyvolávala vůči žalobci právní účinky. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 5. 2021, č. j. 3 As 76/2019–30, vyložil, že meritorně lze přezkoumat správní akty i tehdy, pokud předpokládaných účinků nabudou a budou po dobu své účinnosti způsobilé zasáhnout do veřejných subjektivních práv; zároveň nebudou žádnou jinou procesní cestou *de iure* zrušeny. Krajský soud je tedy názoru, že žalobce se může domáhat přezkoumání výtky i v době, kdy byla již z osobního spisu vyřazena.

22. Žaloba **není důvodná.**

Právní rámec

23. Podle § 77 odst. 1 písm. n) služebního zákona je státní zaměstnanec povinen zachovávat pravidla slušnosti vůči představeným, ostatním státním zaměstnancům a zaměstnancům ve správním úřadu a při úředním jednání. Podle § 77 odst. 1 písm. t) služebního zákona je dále povinen dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem.

24. Podle § 88 odst. 3 služebního zákona může služební orgán nebo představený vyřídit drobné nedostatky ve službě tak, že je státnímu zaměstnanci ústně nebo písemně vytkne. Písemná výtka se založí do osobního spisu státního zaměstnance na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se z osobního spisu státního zaměstnance vyřadí.

25. Etický kodex Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, účinný od 17. 12. 2021 jako organizační směrnice OS 33/2021, stanoví:

- čl. 5.1.1: „*Výkon veřejné správy v České republice, na kterém se podílí také Úřad, je službou veřejnosti. Zaměstnanec se při výkonu práce zavazuje dodržovat a ctít základní etické hodnoty.*“
- čl. 5.1.2: „*Zaměstnanec jedná v souladu se zásadami práva a spravedlnosti vyplývajícími z principů demokracie a právního státu. Dále jedná v duchu nedotknutelných hodnot svobody, rovnosti a lidské důstojnosti ve smyslu českého národního i evropského kulturního a společenského humanistického dědictví, přitom zachovává věrnost České republice.*“
- čl. 5.5.1: „*Zaměstnanec vystupuje ve vnějším styku i vnitřním styku v rámci Úřadu zdvořile, kultivovaně, korektně, vyjadřuje se spisovně a dbá na odpovídající verbální i neverbální komunikaci. Používá pozdrav jako jednoduchý, elementární společenský kontakt. Bere ohled na příslušnou subordinaci, respektuje znalosti a zkušenosti ostatních. Zachovává kooperativní a kolegiální prostředí, podporuje vzájemnou otevřenost a vstřícnost. Zároveň se musí orientovat ve struktuře Úřadu a znát jeho vedení, stejně jako své nadřízené vedoucí zaměstnance či spolupracující kolegy.*“

26. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, „*stojí výtka svou povahou někde uprostřed tří možných opatření, jimiž disponuje příslušný dohledový orgán po zjištění porušení profesních povinností dotčené osoby. Jde o opatření v obecném smyslu tohoto slova, rozumíme-li jím reakci na jakékoliv porušení povinností příslušníka dané profese zakládající jeho odpovědnost. Účelem výtky je možnost flexibilně postihnout takové nedostatky a poklesky, jež svojí menší*

závažností neodůvodňují zahájení kárného řízení. V praxi se zpravidla jedná o kratší a ojedinělé průtahy v řízení, drobná porušení procesních předpisů, drobné poklesky v chování, které odporují profesním etickým zásadám (např. nevhodné chování vůči účastníkům řízení a dalším osobám, ojedinělé požití alkoholu v pracovní době apod.). Nutno zdůraznit, že mezi bezvadným plněním povinností příslušníka profese a takovým porušením, které naplní znaky kárného provinění, existuje poměrně široká „šedá“ zóna, kterou nelze vymezit ani nějakým výčtem konkrétních situací, ani stanovením „mantinelů“ ji ohraničujících. V ní se nachází prostor pro udělení výtky, nedostačují-li reakce jemnější či měkčí. ... Z judikatury kárných senátů je rovněž zřejmé, že i o ústně uložené výtce musí existovat určitý písemný záznam, má-li se jednat o výtku ve smyslu § 88a zákona o soudech a soudcích nebo § 47 notářského řádu, které nevylučují i ústní uložení výtky. V opačném případě by nebylo možno aplikovat princip ne bis in idem, neboť by nebylo možno ověřit, za jaký skutek byla výtka uložena. Z projevu vedoucího státního zástupce, předsedy soudu či jiného dohledového orgánu tedy musí být zcela zřejmé, že jeho úmyslem bylo dotčené osobě skutečně udělit formální výtku podle příslušného profesního předpisu, který tento institut upravuje.“

27. Rozšířený senát se sice zabýval povahou výtky dle § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, sám však v bodě 26 cit. usnesení uvedl, že právní úprava výtky dle § 88 odst. 3 služebního zákona je podobná. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 1. 2021, č. j. 4 Ads 265/2020-49, už vztáhl závěry vyslovené rozšířeným senátem také na výtku dle § 88 odst. 3 služebního zákona.

Právní posouzení

28. Podstata žaloby se dá shrnout jako námitky jednak vůči věcné správnosti výtky a jednak vůči procesnímu postupu žalovaného a dodržení souvisejících záruk spravedlivého procesu.
29. Co se týče věcné správnosti písemné výtky, krajský soud v první řadě odkazuje na smysl a účel výtky podle § 88 odst. 3 služebního zákona. Výtka reaguje na drobné nedostatky ve službě, podle výše citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu je její efektivní využití myslitelné za podmínky, že zůstane zachována určitá neformálnost jejího ukládání. Rozšířený senát navíc zdůrazňuje, že vytýkané pochybení v chování či v práci bývá zpravidla evidentní, nevyžaduje rozsáhlé a složité zjišťování. Měl by však ve výtce být řádně vymezen skutek, včetně jeho právního posouzení, a připojeno alespoň stručné odůvodnění [body 79–81]. Výchovný účinek výtky je podtržen tím, že orgán ukládající výtku reaguje bezprostředně a rychle. I proto se na ukládání výtky použijí pouze základní zásady činnosti správních orgánů podle § 2 až 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“).
30. Krajský soud je přesvědčen, že žalovaný zejména postupoval v rozporu s § 3 správního řádu, podle nějž při zjišťování skutkového stavu má být zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Výtka vymezuje pět skutků.
31. V případě prvního skutku, vyjádření žalobce na adresu zesnulého bezprostředně po oznámení jeho úmrtí slovy „K. se odstěhoval“, napadené rozhodnutí v odůvodnění připouští, že ho lze vyložit i jako nedorozumění. Nelze ho tedy označit za skutek, o který by se mohla výtka sama o sobě opírat.
32. Jako druhý skutek jsou označeny poznámky žalobce před kolegy: „kdyby byl K. vedoucí, tak se to nemuselo stát“ a dále: „měl by více peněz a mohl by posílat fotky z dovolené, jak někdo.“ Jestli však měl služební orgán v úmyslu dovozovat z tohoto projevu porušení povinnosti

státního zaměstnance, měl ho nějak objektivně zachytit, např. v příloze k výtce, aby ve smyslu základních zásad činnosti správních orgánů zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Pokud žalobce jednoznačně nepotvrdí vyjádření tohoto projevu, ale sám takto vymezený skutkový stav zpochybní, naráží soud při svém přezkumu na důkazní nouzi. Nezbyvá mu než uzavřít, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise. Tím se také nyní projednávaná věc odlišuje od jiné výtky udělené totožnému žalobci, zkoumané v zamítavém rozsudku zdejšího soudu ze dne 15. 5. 2024, č. j. 29 Ad 2/2022-98, v níž byl skutkový stav nesporný a žalobce dotčené e-mailý sám v žalobě citoval.

33. Třetí skutek, spočívající v podání žádanky na účast na pohřbu, aniž by žalobce měl projevit lítost nad úmrtím kolegy, nelze podle soudu vyložit jako naplňující porušení povinností státního zaměstnance, a to ani v souhrnu s ostatními skutky. Vyjádření zájmu o účast na pohřbu nemusí být provázena explicitně projevem lítostí bezprostředně po obdržení informace o úmrtí, aby mohla být považována za slušnou či etickou.
34. Dalším skutkem mělo být zpochybňování či nerespektování rozhodnutí ředitelky odboru o tom, kdo se za Úřad pohřbu zúčastní. To se mělo projevit v opakovaném uvedení v e-mailech určených nadřízeným, že si žalobce vybrané zaměstnance nastupující do auta na pohřeb přepočítá. Krajský soud předesílá, že rozhodnutí o vypravení služebního vozidla na pohřeb a určení okruhu zaměstnanců, kteří se ho služebně zúčastní, je plně na zaměstnavateli. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se na tomto rozhodnutí podílelo více osob, které vycházely z pracovní a osobní blízkosti k zesnulému v rámci jiného oddělení, než v jakém byl zařazený žalobce. Z jeho oddělení nebyl součástí služební cesty žádný jiný zaměstnanec. Na druhou stranu samotné (blíže nekonkretizované) tvrzení žalobce o plánovaném přepočítání si vybraných zaměstnanců nelze podřadit pod porušení povinností státního zaměstnance ani pod § 77 odst. 1 písm. n) či § 77 odst. 1 písm. t) služebního zákona. Žalobce tak byl postižen za skutek, který se nepříčí povinností státních zaměstnanců podle služebního zákona. Navíc soud naráží na opětovnou důkazní nouzi, absenci důkazního prostředku prokazujícího naplnění takového skutku. Soud zcela nevylučuje, že by netaktní formulace žalobcova prohlášení mohla teoreticky naplňovat porušení povinností státního zaměstnance ve smyslu § 77 odst. 1 služebního zákona, nebyla však žalovaným nijak doložena.
35. Posledním skutkem je označení vyjádření ředitelky odboru o naplněnosti služebních vozidel ve dvou žalobcových textových zprávách zaslaných ze služebního mobilního telefonu jako „sprosté lži“. Žalobce měl za to, že dvě služební vozidla naplněná méně než deseti osobami, nejsou naplněná. Zatímco ředitelka odboru je zjevně považovala za dostatečně naplněná, aby v nich pro pohodlnou několikahodinovou cestu na pohřeb nejela už jakákoli další osoba. Žalobce v žalobě uvádí, že z hlediska pravdy nebyl skutkový stav údajného deliktního jednání doposud objasněn. Krajský soud chápe perspektivu obou účastníků a za této situace se přiklání k žalobcem navrhované interpretaci *in dubio pro mitius*, tedy požadavku, aby orgány veřejné moci braly v úvahu takovou z rovnocenně možných variant interpretace, která je pro „obviněného“ příznivější. Současně krajský soud dodává, že služební orgán stejně jako v případě předchozích dvou skutků vzal za základ napadeného rozhodnutí skutkový stav, který nemá oporu ve spise.
36. Co se týče záruk spravedlivého procesu vyžadovaných žalobcem, zdejší soud se obdobnými námitkami žalobce k písemnému vytykání drobných nedostatků ve službě zabýval ve výše zmíněném rozsudku. Opět s odkazem na precedens Nejvyššího správního soudu

připomíná, že ukládání výtky by ztratilo svou efektivitu a opodstatnění, pokud by jako velmi mírné manažerské opatření mělo být doprovázeno robustními procesními zárukami, jak požaduje žalobce. Podle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vylučuje specifický charakter aplikaci klasického správního řízení podle části druhé a třetí správního řádu, použijí se pouze základní zásady činnosti správních orgánů podle § 2 až 8 správního řádu. Ty byly s výjimkou výše uvedeného rozporu s § 3 správního řádu v projednávaném případě zachovány.

37. Detailnější procesní záruky mají svůj význam v případě kárného řízení, jež může vyústit až v propuštění ze služebního poměru. Jestliže žalobce dovozuje, že by měl mít k dispozici dostatečný čas na přípravu a obhajobu proti obvinění, vyžadovalo by to od správního orgánu vypracování podnětu, oznámení o zahájení, dokazování a další formalizovaný postup na úrovni kárného řízení.
38. Jednak pro tento postup lze stěžít najít oporu ve správním řádu či služebním zákonu, jednak by se to míjelo s výše vycílenou neformálností a bezprostředností ukládání výtky, probíhající záměrně mimo kárné řízení. I pro státního zaměstnance by nakonec mohlo být daleko více stigmatizující, pokud by měl být podrobován formalizované proceduře, k níž by byl veden samostatný spis, než když mu je jednorázově, „krátkou cestou“ doručena stručná výtka. Každopádně v momentě, kdy žalobci byl představeným ústně rekapitulován obsah písemné výtky a žalobce svým podpisem dokládá seznámení se s ní, měl prostor se k výtce vyjádřit. Ten ostatně částečně využil tím, že text výtky přeškrtnul a uvedl do něj, že s ním nesouhlasí. Žalobce měl dále možnost napadnout udělení výtky správní žalobou, čehož využil. Tím jsou jeho práva zachována a skutečnost, že zdejší soud shledal porušení zásad činnosti správních orgánů dokládá, že jeho práva byla chráněna i bez uplatňování podrobnějších, trestněprávních záruk, jichž se dovolává.
39. Protože žalobce při ústním jednání odkázal na další námitky ohledně dodržení záruk spravedlivého procesu, jak je uplatnil už ve výše zmíněné věci vedené před zdejším soudem pod sp. zn. 29 Ad 2/2022, musí soud odkázat na své odůvodnění v daném rozsudku. Trestněprávní záruky vyplývající z čl. 6 Úmluvy ani čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě („*potrestán v trestním řízení*“) na postup žalovaného nedopadají. Uložení výtky není kárným opatřením, je jakýmsi jeho předstupněm. Kárné řízení dle zákona o soudech a soudcích nemá povahu trestního řízení ve smyslu čl. 6 Úmluvy a Protokolu č. 7 k Úmluvě (nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/09 ze dne 29. 9. 2010; rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Grosam proti České republice* ze dne 1. 6. 2023, č. stížnosti 19750/13). Pakliže nelze kárné řízení označit za trestní řízení, o to spíše nelze vztáhnout záruky trestního řízení na vytýkání dle služebního zákona, při němž hrozí dotčené osobě daleko mírnější újma. Ta je podle Evropského soudu pro lidská práva klíčovým kritériem pro posouzení, zda představuje dané řízení trestní řízení.
40. Žalobce dále namítá, že v jeho případě byly činěny nedůvodné rozdíly při vyřizování drobných nedostatků ve službě. Blíže však tento žalobní bod neupřesnil. Není proto zřejmé, jestli rozdíly vztahuje vůči jiným zaměstnancům nebo vlastní osobě v minulosti.
41. Při ústním jednání rozvedl žalobce žalobní body spočívající v tvrzení, že se cítí být cílem odvetných opatření ze strany služebního orgánu a představených. Odvetná opatření chápe ve smyslu Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie; zákona č. 171/2023 Sb. o ochraně oznamovatelů (dále „zákon o ochraně oznamovatelů“), a nařízení vlády č. 145/2015 Sb. o

opatřeních souvisejících s oznamováním podezření ze spáchání protiprávního jednání (dále „nařízení vlády“). Opírá se v této souvislosti o listinné důkazy předložené při ústním jednání. Soud z nich zjistil, že žalobce ve svých e-mailech vznášel před služebním orgánem podezření, že Úřad se dopouští porušování právních předpisů při výběrových řízeních na služební místo. Co se týče právního základu pro žalobcovu tvrzení, zákon o ochraně oznamovatelů nabyt účinnost 1. 8. 2023. Výše uvedená směrnice dle čl. 2 věcně dopadá na práva a politiky Evropské unie v oblastech vymezených čl. 2, jež se zjevně míjejí s ryze vnitrostátními personálními otázkami Úřadu. Nařízení vlády (jako podzákonný právní předpis) skutečně zapovídá postížení, znevýhodnění nebo vystavení nátlaku státního zaměstnance, který oznámil podezření ze spáchání protiprávního jednání osobou ve služebním poměru. Soud se nicméně domnívá, že otázka zkoumání případné motivace služebního orgánu pro udělení výtky jde nad rámec zkoumání zákonnosti rozhodnutí nebo vad řízení správním soudem v řízení o správní žalobě podle § 65 s. ř. s.

42. Dále žalobce upozornil, že nebyla respektována žádost o utajení jeho totožnosti ze dne 30. 1. 2023 služebním orgánem. V této souvislosti soud z provedených listin zjistil toliko, že žalobce nejpozději dne 9. 8. 2022 žádal o utajení své totožnosti oznamovatele podle nařízení vlády. V další komunikaci se služebním orgánem žalobce vyjadřuje svou nespokojenost s porušením povinnosti prošetřovatele utajit totožnost oznamovatele ve smyslu § 4 nařízení vlády. Krajskému soud opět nezbývá, než konstatovat, že tvrzení o porušení utajení totožnosti žalobce služebním orgánem při oznamování podezření ze spáchání protiprávního jednání ve služebním úřadu jde nad rámec řízení o správní žalobě proti udělení výtky.
43. Při ústním jednání rovněž žalobce dovozoval, že někteří zaměstnanci Úřadu vystupovali jako blíže neurčená organizovaná skupina. Protože toto tvrzení nemá souvislost s předmětem řízení, a to ani věcně ani z hlediska procesních limitů spočívajících v koncentraci řízení, dále se touto námitkou nezabýval a důkaz příslušnou listinou neprováděl.
44. Žalobní námitky, podle nichž byla písemná výtka věcně nesprávná a přijata v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, jsou tedy důvodné.

VII. Závěr a náklady řízení

45. Krajský soud výrokem I. tohoto rozsudku zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. je v dalším řízení žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu.
46. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Podle obsahu soudního spisu náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. června 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu